

1896-12-10

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Christian Winthers Til Én er en gruppe digte trykt i samlingen Digtninger (1843).

Omtalte personer:

Jeppé Andreas Larsen

Otto Emil Paludan

Laura Warberg

Astrid Warberg-Goldschmidt

Christian Winther

Omtalte steder:

Odense

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed har været alene hjemme og bl.a. læst Christian Winther.

TRANSSKRIFTION

10ende à 11te Dcbr. 1896.

Kære Las!

Atter er jeg søgt ind til Pallam og har faaet et Stykke fint Brevpapir, hvorpaa jeg vil sende dem en lille Aftenhilsen. De bliver vist ellers snart forvænt med alt det fine Papir, men endnu denne Gang skal De have det i Anledning af at det er Deres Fars Fødselsdag paa Lørdag. For det haaber jeg da, det er; det er i den Anledning, at De faar dette Extrabrev. - - Jeg havde ellers saa smaat ventet Brev fra Dem i Dag, De er da vel ikke bleven værre af den Forkølelse? Jeg er bange, at saa længe De bliver ved med de Andetræk, gaar det ikke over. - Men nu faar jeg forhaabentlig Brev i Morgen, saa jeg faar at vide, hvordan De har det. Jeg venter Dem ikke paa Søndag, hvis Vejret er daarligt, og De ikke helt er kommen Dem. - - Mor er kommen hjem fra Odense i Dag, Dis kommer først paa Lørdag; det arme lille Menneske faar 10 Tænder gjort i Stand. I den Anledning altsaa fordi jeg er alene paa Værelset skal gamle Bjørn ligge oppe hos mig i Nat; mens Mor har været borte, har han maattet holde Vagt i Gangen, men i Nat skal han ligge i mit Badekar. Munter er fremdeles luddaarlig; han har faaet en grim Byld under Snuden, men i Dag har Dyr lægen set paa ham og givet os noget Kreolin vand at smøre ham med. Det lugter fælt og i den Anledning skælder alle Mennesker ham ud i Dag, saa han gaar og ser ganske ulykkelig og angergiven ud. - - De kan tro, jeg har dreven og haft det dejligt i disse Dage; det er udmærket at være alene hjemme en Gang i mellem, saa kan man bestille lige hvad man vil. Jeg har bl.a. læst Chr. Winthers "til Én" et Par gange igennem, mange af dem ere dog aldeles henrivende. - Gamle Bjørn har ogsaa moret sig godt, han har haft fri Adgang overalt, og har fulgt mig i Hælene fra Morgen til Aften, endogsaa ud at spadsere i Regnevej. Men det er godt, at Mor nu er kommen hjem og kan sætte lidt Fart i mig, saadan lige før Jul har man slet ikke Tid at drive. - Ud i Fremtiden maa det altsaa være Dem, der maa holde mig i Ørerne, at jeg ikke skal henfalde til Driverliv, hvad jeg har sørgelige Anlæg til. Dette er mit Alvor, - men jeg skal nok gøre mig Umage. - - Uha, nu slog Kl. 11 ½, jeg vilde kun have skreven nogle faa Ord, men det blev jo næsten til et helt Brev. - Vil De ikke hilse Deres Far og ønske ham til Lykke. - Jeg skal ikke hilse fra Pallam, han er gal, fordi jeg har nyst to Gange i Dag. Da jeg havde nyst første Gang, sagde han, at jeg skulde gaa ind i den anden Stue, naar jeg vilde nyse, og da jeg skulde nyse anden Gang, bad jeg ham om at gaa

ud i Gangen, da jeg skulde nyse, hvorover han blev gal. - - Uha, nu bliver her nok knapt Plads til Hilsner, saa det er altsaa ikke sandt, at hvor der er Hjerterum, er der Husrum, i saa Fald var her Plads til en Million og meget mere fra Deres Alhed.

10 ude a 11te Decr.
1896.

Spasere i Pædagog. Men det er godt
at Man nu er kommen hjem og
Der er nok lidt Fart i mig, særlig
lige før Jul har man det ikke tid
at drive. - Ud i Fremtiden naar
det altsaa være Dem der maaske vilde
mig i Grenne og, doge skal henfalde
til Drivertis, hvis det er det, til.
Det er mig Alvar, hvem, skal
naar gøre mig, hvem, -- Ulla mig
10. Kl. 11te, j vilde Dem have
skrevet nogle paa Ord men
det blev jo vækkel til er helt
Dre. - Til de ikke ligeså Deres
Far og drude ham til, ikke.
j skal ikke lide fra Palam, han
er færdig gal, fordi j har sagt
to gange. Da j havde sagt forke
hans, sagde han, at j skulle gaa
ud i den anden Plac naar j vilde
nyde, og da j skulle nyde anden
hans, sagde han, om at gaa ud
i haven, da j skulle nyde hvor
over ham blev gal. - Ulla,
nu bliver her nok knapt Plads til
Hilbert, saa det er altsaa ikke saamt, at
liver der en Hørdt, og der Hørdt, i nye Papir, naar det er
liver der en Hørdt, og der Hørdt, i nye Papir, naar det er

Heres da!
Alten er j søgt ind til Palam og
har faaet et Nynke fult Trengpapir
hvorpaa j vil sende Dem en lille
Opbehold. De bliver vist ellern
naar forvædet med alle det fine
Papir, men endnu denne Gang
skal De have det, i Duledning,
af at det er Deres Fars Fødselsdag
paa Lørdag. Far det haaber
j da det er, det er i den
Duledning, at De faar dette
Eksperiment. -- j havde ellern

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

2
saa nuat varet Dens fra
den i dag, de er da vel ikke
bleven herre af den Forköle-
se. ² af en konge, at saa længe
de bliver ved med de Andehæll,
gaar det ikke over. Men nu
faar j farvaabeid, Dens i Mager
saa j faar at inde livardane,
de har det: j venter den ikke
paa Pöura, hvis vejed er daartst,
j de ikke thelt en kommen Dens
— Mar en kommen vejens fra
Odeure i dag, Di Roumer faar
paa hord, det arne Lille-Mer
werke faar 10 Pænder gjart i
Haut. j den Andedum, skal
gaule Pjörin lige oppe thod mig i
Nat, uden Mar kan vord Borte,
kan han maattet halde bag i
Gaugen, uden: Nat skal have lige
i det Madekar: Minder en paa
dels lid daart; kan kan faar
en grim Bild over Pæderen
uden: dag har Dylagen set
paa hant j gived ad uagtkke
ofinvaent ad mindre hant med.
Det lyter faar j i den Andedum,
skæder alle Mændene, hant
ist i dag, saa kan gaar j en
gaule tillykkel j ang, er bren tid.
— De kan bro, j den Arrog
og haft det dygt i disse dag,
det en indværet ar vore alene
lijenne en hant i midten, saa
kan man berille lige hvad kan
vil. j har bl. a. Carl Chr. Wiidman
"til den" er Par Gaug, i gennem
maage af ~~den~~ den ere da, ad
dels leusivende. — Gaule Pjörin
kan, saa vord sig god, Men
kan haft fri Dogaug, overalt, j
kan fulgt mig i Høllene frat
Mager til Dften, end, saa ist at